

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 rându cu litere garmond.

Al treilea an de război.

S'a împlinit și anul al treilea, de când lumea întreagă e în flacări. Am intrat în anul al patrulea de război. Trei ani de jale, de durere, de nespuse pierderi avem îndărătul nostru. Și pierderile le au toți, și cei implicați în groaznicul război mondial, și cei ce stau încă la o parte, statele neutrale, pentru că urmările grave ale războiului le simțesc și ele. Mai tare le începuse însă beligeranții ambelor grupări, cari au pierdut milioane de vieți omenesti, iar pierderile lor materiale se urcă la sute de miliarde. Și care e situația după trei ani de groaznică războire? Tot cea veche! Luptă decizătoare, care să poată pune capăt măcelului, încă nu s'a dat. Cu toate acestea, situația e și astăzi, ca dela începutul războiului neconținut, favorabilă puterilor centrale. Colaboratorul militar din Berlin al ziarului budapestan «Pester Lloyd», domnul maior *Schreibershofen*, o stabilește astfel într'un articol publicat nu de mult în ziarul numit:

Al treilea an de război e pe sfârșite și ne aflăm la începutul anului al patrulea de luptă. Și încă nu sunt prospecte sigure pentru o pace grabnică. Ce ne-a adus al treilea an de război, cum a decurs el și ce prospecte ni se deschid pentru viitor?

Răspunsul la întrebările acestea trebuie să pornească dela scopurile de război. De repetate ori au declarat puterile centrale și aliații lor, că poartă un război de curată apărare, și că numai de silă, pentru asigurarea existenței, a dezvoltării lor politice, culturale și economice, au recurs la arme. Parlamentul german a declarat o aceasta de nou în rezoluțiunea, primită cu mare majoritate, despre scopurile de război. Tendința războiului de apărare trebuie să exercite influență decizătoare asupra întregii conduceri de război. Războiul a primit caracter defensiv, ceea ce, firește, nu a exclus executarea unor operațiuni de ofensivă, în măsură mai mare sau mai mică, la fronturile singuratic. Dar totdeauna a stat în linia primă războiul de apărare, privit din punctul de vedere al conducerii supreme.

În anii primi de război armatele puterilor centrale și ale aliaților lor au fost intrat adânc în țări dușmane, la vest, la ost și la sudost, și au fost ocupat părți însemnate din teritoriile dușmane. Dar nu cu intenții esprese de cucerire, ci pentru a fi trecut războiul în țară dușmană, ca țara proprie să fie cruțată de grozăviile lui, și ca să fie asigurate prețioasele amănete, cari la pertractările de pace au să fie de o influență decizătoare. Lozinca era, ca teritoriile acestea să fie asigurate și conservate față de orice atacuri dușmane, ca orice încercare de spargere de front din partea antantei să fie răspinsă, iar scopul acesta să fie atins cu posibilă slăbire a dușmanului și cu pierderi neînsemnate proprii.

A corespuns anul al treilea de război acestei intențiuni și acestor așteptări? Aceasta e întrebarea cea mai însemnată, pe care avem să ni-o punem acum, când facem o reprivire asupra decurgerei lui. Când s'a început anul al treilea de război, ne aflăm la

vest în mijlocul luptelor dela Somme. Englezii și francezii au întreprins, cu folosirea de forțe puternice, o mare încercare de spargere de front, cu scopuri de operație departe mergătoare. La ost ofensiva lui Brussilow a fost oprită în loc, după câștigare de teren local, dar trebuia să se țină cont de continuarea ei, cu folosirea de puteri nouă. Atitudinea României era nesigură și în fiecare zi era de așteptat atacul român. La granițele italiene se dezvoltaseră lupte nouă, cari la frontul dela Isonzo au devenit mai vehemente. Astfel erau atacate puterile centrale din toate părțile, și al treilea an trebuia să arate, dacă va succeda să se țină pept cu ofensiva generală. Și aceasta s'a întâmplat, în plină măsură. Lupta dela Somme și ofensiva lui Brussilow au adus, ca și repetita procedură a italienilor, succese parțiale locale contrarilor, cari însă pentru situația generală nu au avut nici o importanță decizătoare. Deși din poziții mai dindărăt, încercările dușmane de spargere a frontului au fost respinse și liniile proprii afirmate.

Dar și atunci, când în cursul anului atacurile dușmane au fost repetate, contrarii nu au putut ajunge la succese decizătoare. Nici francezii nici englezii nu au putut alunga trupele germane din Franța de nord și din Belgia, nici rușii nu au putut ajunge la Lemberg și la teritoriile petrolifere din Galiția, dar nici italienii nu și-au putut deschide drumul spre Triest și Laibach. N'au ajuns să pună mâna nici pe Trient. Atacurile puterilor apusene la frontul dela Arras, la St. Quentin, la frontul dela Aisne, în Champagne, în jurul Verdunului, s'au prăbușit tot așa, ca noua ofensivă rusască din Galiția și diferitele atacuri ale italienilor la Isonzo și la granițele Tirolului de sud. Și nici în Macedonia n'a putut mestecătura de popoare a generalului Sarrail să ajungă mai departe decât până la Monastir.

Astfel din decursul anului al treilea de război rezultă faptul, că puterile centrale, pe lângă toate opintirile antantei, și-au păstrat pozițiile la toate fronturile și au respins toate atacurile dușmane. Au purtat cu succes războiul de apărare și scopurile de operațiune și le-au ajuns în măsură deplină. Putem deci cu tot dreptul să stabilim, că evenimentele războinice nu sunt alta decât o învingere însemnată a armelor noastre, pe când antanta, din contră, nu și-a putut realiza intențiunile. A adus în zadar jertfele cele mari și pierderile cele grele, căci nu a avut de înregistrat decât numai înfrângeri.

Dar puterile centrale nu numai că au respins în mod victorios atacurile dușmane la toate fronturile, ci au putut să înregistreze și succese însemnate pozitive, ca și cari asemenea antanta nu are pe partea ei. Intrarea României în război a deschis pe partea puterilor centrale o operațiune mare de ofensivă, care s'a terminat cu sdrobirea și nimicirea par-

țială a armatei române, cu cucerirea capitalei București și cu ocuparea Valahiei. Abia la Dunărea de jos și la Siret a făcut popas expediția învingătoare a lui Mackensen. România a trebuit să plătească participarea la război și încrederea în antantă tot atât de scump, ca Belgia, Sârbia și Muntenegru. La toate celelalte fronturi au fost executate întreprinderi locale de ofensivă, cari au fost tot atât de succese și au răpit dela contrarii o parte din câștigul teritorial, avut la început, în luptele date. Prin aceasta s'a adus antantei totodată pierdere mare materială, forțele ei de luptă și de rezistență au fost lovite și slăbite. Publicațiunile oficioase nu ne lasă în dubietate asupra faptului, că pierderile dușmanului în zadarnicele sale încercări de spargere a frontului au fost extraordinar de mari, cu mult mai mari decât ale noastre, astfel, că prin aceasta raportul numeric de tărie s'a echilibrat în favorul nostru. Din când în când puterea de ofensivă a contrarilor noștri a fost de tot sdruncinată și ei au avut trebuință de opinii noi și potențate, pentru a ajunge de nou la puterea de luptă de mai nainte. Din acest punct de vedere încă putem să fim mulțumiți cu decurgerea anului al treilea de război.

(Va urma).

Răspunsul Monarhului. În «Foaia Diecezană» din Caransebeș a apărut telegrama trimisă din sinodul eparhial caransebeșan din anul acesta Maiestății Sale, Regelui Carol, precum și răspunsul trimis P. S. Sale, Episcopului Dr. E. Miron Cristea. Ambele documente au următorul cuprins:

Preasfinția Sa, Episcopul Miron, a trimis din sinod următoarea telegramă:

Cabinetul Maiestății Sale ces. și reg. Carol al IV. în Viena.

Sinodul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului s'a întrunit sub domnia Maiestății Voastre acum pentru prima oară în sesiune ordinară. Cu bucurie mă folosesc de acest prilej, ca atât în numele meu, cât și în numele preoților și credincioșilor mei, cu cel mai deplin respect să doresc Maiestății Voastre domnie îndelungată și glorioasă, să exprim față de Tronul Maiestății Voastre cu cea mai deplină fidelitate tradiționala noastră alipire, dovedită în mod splendid de viteazul nostru regiment de casă Nr. 43 de infanterie, recrutat dintre credincioșii mei, rugând cu omagială supunere pe Maiestatea Voastră, ca să Vă îndurați preagrațios, a lua biserica ortodoxă-română din patrie, precum și scopurile ei nobile și culturale, sub preainaltul Vostru scut și sprijin.

Dr. E. Miron Cristea m. p., episcop.

La această telegramă omagială a sosit a doua zi următorul preainalt răspuns:

Prea Sfinției Sale Domnului Dr. Miron Cristea, episcop ort. rom. în Caransebeș.

Maiestatea Sa cesaro și apostolică regească Vă exprimă preagrațios mulțăminta Sa sinceră pentru omagiile exprimate de Prea Sfinția Voastră și în numele preoților și al credincioșilor din sinodul eparhiei gr. or. române a Caransebeșului, întrunit pentru prima oară dela urcarea Sa pe Tron.

Maiestatea Sa este convins, că — precum fiii Voștri pe câmpul de luptă, — tot așa și acasă credincioșii eparhiei, întot-

deauna vor fi gata să deie dovadă despre sentimentele lor de fidelitate regească și patriotice.

La mandat preainalt:

Baron Nagy m. p.

Declarațiile contelui Czernin.

Sâmbătă, în 28 Iulie, la orele 6 seara, a primit în audiență contele Czernin, ministrul de externe al monarhiei noastre, pe reprezentanții presei din Austria și Ungaria, în fața cărora a făcut niște declarațiuni de mare însemnătate politică. A mulțumit întâi presei pentru atitudinea ei patriotică din cursul războiului, a spus situația de pe câmpul de război, care e favorabilă, mai ales la frontul rusesc, unde trupele aliate sunt mereu în înaintare și și-a exprimat admirația pentru frumoasele prestațiuni ale trupelor aliate dela acest front.

A analizat apoi vorbirea lui Lloyd George, — pe care am dat-o în resumat în numărul trecut. A constatat, că primul-ministrul englez a restălmăcit vorbirea cancelarului german, care a fost destul de clară. Despre rezoluția parlamentului german primul-ministrul englez nu a făcut apoi nici o pomenire, deși rezoluția și vorbirea cancelarului stau în strânsă legătură și formează împreună expresiunea voinței unitare a poporului german în chestia păcii. S'a ignorat deci parlamentul german, eșit din alegeri democratice. Parlamentul și cancelarul german au declarat, că Germania poartă război de apărare, și că caută pacea onorifică, pe calea înțelegerii, care se formeze apoi bazele împăcării durabile dintre popoare. Cancelarul și parlamentul german au declarat, că poporul german nu vrea cuceriri forțate, și că perhore-schează orice îndușmănire între popoare după război. Toate acestea nu le-a înțeles domnul Lloyd George, pentru că n'a voit să le înțeleagă. Să ne spună el, că antanta ce vrea?

Contele Czernin a constatat mai departe în firul vorbirei sale, că între Viena și Berlin există o perfectă înțelegere și că monarhia noastră consimte întru toate cu declarațiile cancelarului german și cu rezoluția votată din partea adunării imperiale germane. Dorim o împăcare durabilă a popoarelor. La o pace neonestă însă nu ne vom învoi niciodată. Dacă sub condițiile acestea antanta nu vrea să între în pertractări cu noi, vom purta războiul mai departe, până la extrem. Fie acesta un semn de slăbiciune, ori de putere, el e dictat de rațiune și de moralitate, pentru că continuarea războiului e astăzi o nebunie. Antanta nu ne va putea învinge, iar noi purtăm război de apărare, fără intențiune de a sdrobi pe contrarii, prin urmare mai curând ori mai târziu trebuie se ajungem la înțelegere. Jertfele ce se vor mai aduce nu au nici un sens. E necesară deci, în interesul omenimei, ajungerea la înțelegere. Dar numai în cadrele onoarei! În unire cu aliații am purtat războiul, în unire cu ei vom lega pacea, acum, ori mai târziu.

Și-a exprimat apoi dorința contelui Czernin, ca se fie aflate după război căile și mijloacele, ca astfel de groaznice războie să nu se mai întâmple. Toate statele din lume trebuie se ceară garanții, că astfel de nenorociri nu se vor mai ivi în lume. Principiile fundamentale, pe baza cărora se poate lega pacea pe calea înțelegerii, sunt deci acestea două: nici o siluire, și împedecarea repetării războiului!

A accentuat în urmă contele Czernin necesitatea democratizării vieții publice în monarhie, constatând, că ambele guverne, din Austria și Ungaria, s'au apucat de munca aceasta, dar a protestat în contra oricărui amestec străin. Noi nu ne amestecăm în afacerile statelor streine și pretindem în privința aceasta deplină recipro-

citare. Contele Czernin și-a încheiat vorbirea astfel: «Espunerile acestea scurte, cari au de scop prezentarea în fața publicității a icoanei generale a situației așa cum eu o văd, nu mi le pot încheia fără admoniția de a nu cădea în greșala următoare: In ceasurile grele, ca acelea prin cari am trecut de multeori până acuma, nu trebuie să ne pierdem curajul, dar nici la învingeri mari, ca cea de acuma, grație armatelor glorioase aliate, nu trebuie să devenim prea încrezători. Scopul rămâne același. Vrem să ne eluptăm și ne vom eluipa o pace onorifică, și vom să contribuim și vom contribui la crearea unei lumi noi, care ofere garanții, că groaznică nefericire a unui război mondial nu se va mai repeta. Acestea sunt scopurile pentru cari luptăm, pe lângă cari stăm, sau cu cari cădem!»

Cancelarul german acuză. La învătarea ce li s'a făcut, s'au prezentat Sâmbătă după amiază la orele 6 în Berlin la cancelarul german Dr. Michaelis reprezentanții ziarelor mari din Germania, pentru ai asculta părerea asupra situației generale politice. Cancelarul a constatat mai întâi, că prim-ministrul englez Lloyd George l'a interpretat fals vorbirea din parlament, scoțind din ea aceea ce nu conține, tendințe de cucerire. Germania nu vrea cuceriri, dar vrea ca și dușmanii ei se renunțe la cuceriri. Cancelarul a arătat apoi, că antanta vrea cuceriri, și s'a provocat în privința aceasta la cele întâmplătoare în ședințele secrete ale camerei franceze. Franța vrea o parte din Germania și Rusiei încă i s'au făcut promisiuni de câștig teritorial. E evident deci, că vina pentru continuarea războiului cade numai asupra antantei, și că nu puterile centrale, ci puterile din antantă umblă după cuceriri. Puterile centrale însă, în constiența dreptății, care e pe partea lor, vor continua războiul de apărare, cu energia și cu hotărârea de până acuma.

REVISTĂ POLITICĂ.

Pregătire pentru anul viitor. Conform știrilor trimise de la Washington, lucrurile ce se petrec acum pe fronturile europene, și în deosebi pe frontul galițian, au provocat mare neliniștire în spiritele americane. Se întărește tot mai mult convingerea, — zice un comunicat american apărut în *Times*, — că Statele unite, dacă voiesc să sfârșască războiul cu biruință, trebuie să participe la lupte în măsură cu mult mai însemnată, decât cred în general cei mai mulți americani.

După anarhia rusească, — scrie *New York Tribune*, — va urma probabil prăbușirea militară a Rusiei: Aceasta însemnează mai întâi aceea, că izvoarele de ajutor ale Americii și trupele americane vor trebui să intervină pentru a salva Rusia; însem-

nează mai departe aceea, că Germania are să câștige războiul și să dicteze condițiile, dacă Statele unite nu sunt hotărâte să iee parte în măsură considerabilă, atât morală, cât și materială, la expediția anului ce vine, 1918.

● nouă ofensivă italiană.

Comanduirea armatei italiene a hotărât, cum se comunică presei din Olanda, să pornească o nouă ofensivă, drept răspuns la luptele mari galițiene. Prin aceasta italienii nădăduesc să forțeze puterile centrale, făcându-le să-și retragă o parte a trupelor de la frontul de răsărit și să le trimită spre frontul italian.

— De sine înțeles, că ostașii noștri sunt pregătiți să deie față și cu a *unsprezecea* ofensivă de la Isonzo.

Din Rusia. Comitetul pentru restabilirea ordinii publice în Petrograd, în urma însărcinării primite de la Kerenski, procedează cu poporațiunea capitalei în modul cel mai necruțător. Până acuma sunt arestate vreo 15 mii de persoane, între care se găsește întreg personalul de la redacția ziarului *Pravda*. Numărul răniților și al morților se urcă la cinci mii. Pe temeiul denunțurilor anonime, familii întregi din capitala rusească sunt aruncate în temniță.

● inferare. Revoluționarul rus, subofițerul *Crilenko*, osândește cu toată energia în *Soldatcaia Pravda* (Adevărul ostașului) ofensiva pornită de Kerenski la dorința și însărcinarea capitalului anglo-american. Iată vorbele lui *Crilenko*: Revoluția rusească a început un război de cucerire și, de dragul capitaliștilor, poate să trimită la moarte masele de muncitori și de țărani, fără nici un control... Ofensiva din Galiția nu însemnează altceva, decât a veni în ajutorul capitalului anglo-american. În loc de lozinca «Proletari din toate țările, uniți-vă!» ni se spune așa: «*Proletari din toate țările, împușcați-vă!*» Ofensiva noastră rusească este triumful șovinismului și nimicirea creațiilor de până acum ale revoluției. Este o *înșelătorie netrebnică* a trimite soldații la moarte, amăgindu-i cu vorba că mor pentru pacea apropiată și onorifică. Burghezimea internațională a câștigat deocamdată o nouă biruință.

Meritul de căpetenie, — sfârșește articolul scris de *Crilenko*, — revine lui Kerenski...

La ministrul de externe.

Raportăm la alt loc al ziarului nostru despre declarațiile importante făcute Sâmbătă, în 28 Iulie n., de ministrul de externe, contele *Czernin*, în fața ziariștilor vienezi și budapeșteni.

Aici publicăm descrierea recepțiunii ziariștilor, în ziua numită.

Ministrul de externe austro-ungar, — scrie raportorul ziarului *Világ*, — a chemat la sine pe reprezentanții presei ungare și austriace pe astăzi, Sâmbătă, 28 Iulie, la ora șase după amiază.

În coridorul din etajul prim de la Ballplatz, înaintea secției de presă, așteaptă vreo treizeci de oameni în haină neagră. Este primul caz, când ministrul de externe al monarhiei vine în atingere nemijlocită cu presa... Întâi se fac prezentările, apoi se compune lista cu numele celor ce s'au înfățișat. Șeful presei spune câteva cuvinte de introducere, după care întreg grupul pornește dealungul numeroaselor galerii.

În câteva minute ne aflăm în apartamentele contelui *Czernin*. Sunt sale uriașe minunate, împodobite cu tablouri, vase și gobelinuri. Mobilă antică admirabilă. Treccem dintr-o sală într'alta. În sfârșit la una ne oprim. Pe peretele portretul din tinerețe al monarhului *Francisc Ioslf*, în mijlocul salei câteva vechi fotoliuri mari, o masă rotundă, în jurul căreia ne grupăm. Ușa înaltă și albă a odăii vecine este închisă... Un mic ceasornic din loc bate ora.

Sunt șase ceasuri. Ușa se deschide și se ivește printr'însa un domn înalt, blond: Contele *Otocar Czernin*, ministrul de externe.

Fața cam palidă, — de lucrul și gândirea multă în lungul război; — dar în sfârșit un cancelar în vârsta tinerețelor. Ochi frumoși, albaștri, privesc în depărtare, doritori de a ști; stăpânul lor pare că așteaptă să auză ecoul cuvintelor sale. Stă în mijlocul salei, mâna cea dreaptă și o ține în buzunar.

Vorba dintâi ni-a arătat, că ministrul apretiază lucrarea presei, accentuând că orice funcționar modern trebuie să știe prețui în mare grad serviciul de informații. Presa, — a urmat vorbitorul — formează firul, ce leagă guvernele cu opinia publică: este mare rău, când legătura aceasta nu funcționează corect.

Contele *Czernin* vorbește liber, fără nici o mijlocire; în mână ține o foaie de hârtie, cu câteva însemnări; — dar nu se folosește de dânsa, ci mai mult o întrebuințează pentru a face cu ea gesturi scurte, nervoase. Cuvintele îi curg ușor și plăcut. Ministrul de externe n'are nevoie de ajutor: în lucrurile sale se simte acasă.

După ce a salutat presa, a vorbit despre situația militară. A atins, în același timp, situația internațională. Discută cu *Lloyd George* despre război, fără nici o preocupare, cu un fel de resignație, că englezul înțelege atât de greu, ceace pentru noi este așa de simplu. Trece la declarațiile cancelarului german, la rezoluția adunării imperiale... Vocea ministrului devine mai tare, aproape poruncitoare, când grăiește despre perfectă noastră unitate de vederi cu Germania. Și earăș se avântă, când pomenește de voința noastră în chestiunea păcii.

A răsunat ca un vis fraza frumoasă,

în care ministrul de externe a protestat în numele moralității împotriva continuării acestui război zadarnic.

A făcut o asemănare: Un medic, care nu poate stărpi boala de pe suprafața pământului, dar îi moderează puterea și-i scade răspândirea, pe cât este cu putință: aceasta e problema noastră. După război nu mai este permisă întoarcerea înfricoșatului măcel de acum.

A rostit vorba aceasta cu glas înalt și puternic. O liniște s'a pogorât în sală, și noi oamenii ne-am uitat unul la altul.

Și earăș ni s'a spus o frumoasă frază, care ne face atenți, că ori și cât ar fi de favorabilă starea noastră pe câmpul de război, nu este iertat să cădem în exagerări.

Cu vorbele acestea a încheiat *Czernin*. A dat apoi mâna cu noi, a schimbat câteva cuvinte binevoitoare cu fiecare, și recepțiunea s'a sfârșit.

Condițiuni de primire

în școala civilă de fete a Asociațiunii și în internatul aceleia.

(Conform deciziunii On. Comitet central al Asociațiunii, dtto 28 Iulie n. 1917).

În clasa I a școlii civile de fete se primesc eleve:

a) care arată prin extras din matricula botezaților ori dela forul civil, că au implinit cel puțin vârsta de 9 ani și

b) dovedesc prin atestat școlar, că au absolvat cu succes IV clase elementare (poporale sau primare).

În celelalte clase ale școlii civile de fete se primesc eleve, care dovedesc prin atestat școlar, că au absolvat cu succes vre-o clasă premergătoare la școale de asemenea categorii.

Fără asemenea atestat, sau pe lângă atestat de clasa V ori VI dela școala elementară poporală, se pot primi eleve în oricare clasă a școlii civile, ce corăspunde vârstei elevei, numai pe baza unui examen de primire, depus cu succes înaintea corpului profesoral al școlii, în sensul ordinațiunii ministerului regesc-ungar de culte și instrucțiune publică, dtto 11 August 1887, Nr. 29.000. Examenul de primire e scutit de taxă.

Elevele, care se înscriu întâiadată, au să aducă atestat școlar, extras din matricula botezaților ori dela forul civil, și certificat de revaccinare.

În cursul complementar (supletor), organizat și pentru trebuințele școlii de menaj și împreunat cu școala civilă de fete a Asociațiunii în sensul §-lui 6 din statutul de organizare al școlii, se primesc eleve care au absolvat patru clase civile (secundare). Se primesc și eleve care au absolvat numai două clase civile, ori numai școala poporală, dacă au trecut de 15 ani.

Înscrierile pentru anul școlar 1917/18 se pot face din 1 — 6 Septembrie 1917 stii nou.

Examenele de corigență se țin în 3 Septembrie 1917 st. n. la 8 ore a. m. cu elevele care s'au anunțat la direcțiune.

În 4 Septembrie 1917 st. n. la 8 ore a. m. se țin examenele de primire, iar în 5 Septembrie se încep prelegerile regulate.

FOIȘOARA.

O poezie.

(Urmare).

Ca să cunoaștem bogăția și valoarea poeziei de față, să încercăm a o analiza puțin.

Putem zice, că ea constă din trei părți. Din partea primă cetim dorința comună a tuturor soldaților, dorul de a ști când se sfârșește războiul. Prin partea a doua cunoaștem credința ostașului român, în ceea ce privește originea și cauza războiului. Partea a treia este descrierea impresiilor sale primite în decursul concediului petrecut acasă, de cari leagă apoi unele păcate ale trecutului, sfârșindu-și poezia cu o scurtă descriere a viitorului, pe care ni l zugrăvește splendid în câteva rânduri.

Din partea primă și a doua, pe lângă exprimarea simplă și atrăgătoare a unor sentimente și credințe comune, ies la iveală cele mai eminente două calități ale ostașului de model, și anume: *Credința în Dumnezeu*, în puterea și ajutorul lui Dumnezeu, apoi *vitejia* soldatului, care nu simte frică în fața morții, care își urește dușmanul, și care e convins despre aceea, că cauza pentru care luptă este dreaptă!

Credința primă condiționează blândă suferință sau împreună cu credința datorinții, iar a doua îi întărește sufletul și brațul său de erou.

El vede lumea încunjurată în flăcări, vede cum azi unul, mâne doi, din camarazii săi pier și în sufletul său amărât i se topește dorul de a ști, când se sfârșește acest război, această stare abnormală, în care până la o scurtă revedere a iubiților săi el simte, că mai are încă mult de așteptat!

Știe însă, că om muritor la această întrebare nu-i poate răspunde, cere deci ca Dumnezeu să-i trimită pe cineva, care să-i satisfacă dorinții, convins fiind, că unicul refugiu al sufletului său întristat este singur Dumnezeu, cătră care apoi în ceasul năcazului se și adresează cu toată căldura și sinceritatea inimii sale.

Adâncimea dorinții sale ne înduioșază și ne face să simțim egal cu el.

Ce atrăgător, draguț și naiv exclamă el:

«Așa unul de s'ar afla,
Doamne, cum ne-am bucura».

Dar ca nimenea să nu creadă, că poate lui îi este teamă de moarte, sau de greul războiului, și că de aceea dorește să i știe sfârșitul, imediat adaogă:

«Chiar să spună că murim,
Numai sfârșitul să-l știm».

În șirele ce urmează, după ce ostașul ne spune, că de doi ani stă tot în foc, găsim exprimată într'o formă plastică durerea tinărului după timpul și tinereța sa petrecută în război, timp ce el dorea să-l petreacă ca june, în joc și veselie.

De tot frumos e acest pasagiu, unde el își deplânge această profundă durere:

«De doi ani n'am fost în joc,
Fără tot cu Rusu 'n foc,
Ce folos de-a mea junie,
C'o petrec în bălăie
Printre gloanțe și șrapnele,
Amar de zilele mele».

În proximele șire descoperim o trăsătură delicată a ostașului nostru, dragostea sa față de camarazii și frații săi. Egoismul este sentiment străin sufletului său. Când se plânge și spune «Amar de zilele mele» nu și uită, că mai sunt mulți, cari poartă în inimă o asemenea durere și adăoge imediat:

«Și de ai mei camarazi,
Cari mai sunt neînsurați».

El ne explică apoi ce înțelege sub cuvântul «neînsurați» cu moartea, lăsându-ne să înțelegem, că mulți sunt cei neînsurați, al căror loc îl ocupă azi oameni bătrâni.

Constatarea lui însă, că azi luptă mână în mână și umăr la umăr «tată fiul și nepot», nu-i permis să i-o explicăm ca urmarea unei deprimări sufletesti, care i-ar detrage mult din valoarea lui de ostaș bun. Sufletul său subtil, constatând acest fapt, îl privește de natural și ca o urmare numai a războiului ce durează lung, pecetluind această credință și convingere a sa prin aceea că explicit remarcă dreptatea cauzei pentru care mulți se jertesc, spunând:

«Și-au lăsat copiii 'n vatră
Și-au venit la luptă dreapta».

Faptul că în durerea sa, când se plânge asupra duratei războiului plin de jertfe, el nu-și uită, ba constată de repețite ori fap-

tul, că luptă pentru o cauză dreaptă, ni prezintă pe ostașul român ca pe un individ conștiu de sine și om cu convingeri solide, egal de exemplu cu soldatul german, despre care se spune, că este primul în lume întru cât privește convingerea personală despre adevărul și importanța cauzei pentru care luptă.

Până aici partea primă! Din partea a doua a poeziei cunoaștem clasică concepție a credinții și convingerii ce și-a format-o ostașul nostru despre cauza și originea acestui război.

Această parte din poezie este pentru noi de o deosebită valoare și importanță, pentru că ea ne redă icoana fidelă a mentalității soldatului nostru, care contrar poate tuturor celorlalți luptători, cari își explică originea războiului prin fel și fel de ipoteze de ordin social, comercial, de rivalități personale etc. etc., ne spune explicit și direct credința sa.

Soldatul nostru de rând reduce toată vărsarea de sânge la pedeapsa ce o trimite Dumnezeu omenimii, care omenime în timpuri bune a păcii a nesocotit legile elementare ale moralei și Evangheliei lui Cristos! Această concepție a sa își nutrește rădăcinile din fundamentul solid al legii creștinești, în care s'a născut și a crescut acest ostaș.

El consideră Dumnezeirea mai pe sus de ori ce putere lumească, dela care pentru bine isvorește bine, iar pentru călcarea legilor, în urma dreptății divine în

Elevele plătesc următoarele taxe:

Taxa de înscriere (odată pentru totdeauna) 4 cor.

Taxa fondului de pensiuie 8 cor.

Didactru anual 50 cor.

Taxa de întreținere în internat 1000 cor.

Pentru spălatul rufelor, farmacie etc. (lunar) 15 cor.

Taxa pentru pian, 2 ore pe săptămână (afară de orele de exercițiu), pentru o elevă singură: 20 cor. pe lună; pentru două eleve împreună: 10 cor. pe lună de elevă. (Notele pentru pian: exerciții, etude, sonatine, piese etc., după care au urmat instrucția în anul din urmă, să le aducă cu sine).

Pentru limba franceză (obiect facultativ): 3 cor. pe lună.

Aceste taxe se plătesc anticipativ, în patru sau în două rate, și se scotesc dela 1 Septembrie. — P. T. părinți ai elevelor sunt rugați să se prezenta la timp pentru înscriere, în interesul învățământului și a ordinii institutului.

Spesele particulare ale elevelor interne (pentru cărți, material de scris, desen, lucru manual, etc.) se poartă separat, cu dare de seamă la finea fiecărei luni.

Toate taxele se plătesc direcțiunii școlare.

În caz de repășire în decursul anului, din orice cauză, didactrul și taxa internatului se plătesc pe întreg pătratul de an școlar, în care se anunță repășirea.

Edificiul internatului este situat în mijlocul unei grădini frumoase lângă parcul orașului și e provăzut cu apeduct, baie proprie și lumină electrică, în cele mai bune condiții igienice.

Elevele din internat au și ore de conversație, la timp anumit, în limba franceză, maghiară și germană, după trebuință. Ele se prepară și învață lecțiile sub conducerea profesoarelor și a guvernantelor.

Elevele care voesc să fie primite în internat, (pentru școala civilă sau elementară, ori pentru vre-o preparandie din loc), să se anunțe de timpuriu și să aducă cu sine: o saltea, un covor la pat, 2 perini, 4 fețe de perini, o plapomă sau țol de cooperit, 4 cearșafuri (lințolii, lepedeie), 6 ștergare, 6 servete, apoi perie de dinți, săpun și 2 piepteni. Afară de acestea rufele sau albiturile trebuincioase, câte 1/2 duzină din fiecare, o haină de vară și una de eamnă, două fuste de lustre (jupon) și două de flanel, ciorapi, batiste (marămi) câte o duzină, o umbrelă (cort) și încălțăminte. În decursul anului vor primi în internat 2 șorțe uniforme, o pălărie de vară și una de eamnă, care se fac aici cu prețuri moderate.

Nagyszeben (Sibiu), în Iulie 1917.

Direcțiunea școlii.**Aprovizionarea populațiunii.**

Părțile esențiale ale ordonanței guvernului, cu privire la aprovizionarea populațiunii cu bucate, apărută sub Nr. 2639/1917 M. E., sunt următoarele:

¹ Din care sumă 2 cor. pe lună se contează institutului, pentru susținerea pianelor în stare bună.

care el statornic crede, urmează pedeapsa justă. Ca o pedeapsă justă croită asupra omenimii păcătoase consideră el acest război, deci ca ceva ce își are originea în voia lui Dumnezeu.

Ce convingător se exprimă el:

„Dumnezeu ne-a pedepsit
Cu acest război cumplit,
Pentru păcatele noastre
S'a făcut atâtea moarte.

Înșiră apoi câteva păcate ca fire roșii, de cari se leagă toate celelalte mai mici transgresiuni de ordin moral!

Dar iată în momentul când atribue tot răul pedepsii de sus, văzându-se el tot odată sub scutul ceresc, care l-a păzit în decurs de doi ani de zile, sufletul îi este cuprins de sentimentul dulce al nădejzii și credinței în bunătatea lui Dumnezeu, exclamând:

„Dar Isus e tată bun,
De ne-a răbdat pan' acum
De doi ani în bătălie,
Ce-am purtat cu vitejie».

Iată morala solidă a sufletului ostașului nostru, iată concepțiile sale curate și temeinice, tot atâtea garanții a forței de ostaș, pe care te poți răzima și pe caracterul căruia poți apoi și clădi!

O oaste, în cadrele căreia luptă sute și sute de mii de astfel de ostași, pe inima căroră de-oparte este zugrăvită crucea lui Isus, «semnul învingerii», iar pe cealaltă chipul împăratului și al patriei, — o astfel de oaste poate privi liniștită la viitorul, ce se reoglindește clar în ochii șoimilor cu credințe tari!

(Va urma)

§ 1. §-lui 3 al ordonanței Nr. 2192/1917 M. E. cu privire la sechestrarea și la rechiziționarea recoltei grâului, secării, îndoiturilor (grâu mestecat), meiului, orzului și ovășului, se întregeste cu aceea, că este oprit a întrebuița grâu, secară și îndoituri la nutrirea animalelor. Tot așa este oprită și întrebuițarea orzului spre acest scop, întrucât nu se va lua o dispoziție anume în această privință.

§ 2. Până la începerea activității comisiilor de primire, ce sunt a se înființa, producătorul poate să-și vândă prisosul produselor sale fiecărui comisionar al Societății pe acții pentru produse de război, conform modalităților stabilite în ordonanța Nr. 58.000/1917 a prezidentului oficiului regnicolar de alimentare a poporului.

§ 3. § 6 al ordonanței Nr. 2192/1917 M. E. se cassează și în loc se stabilesc următoarele dispoziții:

Cel-ce însuși nu este producător, sau cel-ce nu-și poate acoperi trebuința casnică din recolta proprie, este îndreptățit să cumpere până la timpul, când comisia de primire își va începe activitatea pe teritoriul comunei, cel mai târziu însă până la 15 Octombrie 1917, pe baza unei legitimații de cumpărare liberată de primăria comunală (primarul orașului), grâu, secară îndoituri, mei și orz pentru trebuința casei proprii, pe teritoriul comunei în care locuiește și dela producătorul designat de primăria comunală în legitimația de cumpărare. Prezidentul oficiului de alimentare a poporului poate să extindă, în cazuri întemeiate, îndreptățirea de cumpărare și asupra teritoriului altei comune sau a altui cerc.

După ce comisia de primire constituită conform §-lui 4 al ordonanței Nr. 2192/1917 M. E. și-a început activitatea pe teritoriul comunei, își perd valabilitatea legitimațiile de cumpărare amintite în alineatul precedent, însă numai întru atâta, că cel îndreptățit la cumpărare nu mai poate cumpăra cantitatea de produse numită dela producătorul designat în legitimația de cumpărare, ci numai pe calea comisiei de primire și prin mijlocirea aceleia dela Societatea pe acții pentru produse de război. După produsele cumpărate în felul acesta nici Societatea pentru produse de război, nici comisionarul nu-și poate socoti vre-o proviziune, dacă Societatea numită, respective comisionarul, nu au luat în primire de fapt bucatele dela producător.

Pentru comunele, cari asigură cumpărarea în mod nemijlocit a bucatelor de trebuință locuitorilor, cari pe timpul secerișului nu au fost în situația materială de a putea plăti cu bani gata întreagă cantitatea de bucate necesară pe un an, se poate computa, în contul cumpărătorilor, o proviziune moderată, stabilită de ministrul de agricultură.

Dacă procurarea bucatelor de trebuință pentru casă, pe calea comisiei de primire, s'ar lovi de pedeci, cari ar periclita asigurarea intereselor de aprovizionare, prezidentul oficiului de alimentare regnicolar poate dispune, prin ordonanță, ca cei îndreptățiți să poată cumpăra și pe mai departe nemijlocit, cantitatea de bucate designată, pe baza legitimației de cumpărare, dela producătorul numit în legitimație.

Autoritățile, chemate să libereze legitimațiile de cumpărare, trebuie să poarte protocol referitor la aceste legitimații.

Referitor la procurarea bucatelor de trebuință pentru economie, fie prin cumpărare nemijlocită, sau în alt mod, se vor lua dispoziții într-o ordonanță deosebită.

Dispozițiile §-lui 6 al ordonanței Nr. 2192/1917 M. E. sunt schimbate prin dispozițiile ordonanței de față.

§ 5. Se omite dispoziția din § 8 al ordonanței citate, prin care primul ofițier al comitatului ar fi îndatorat să dea mână de ajutor Societății pe acții pentru produse de război la aranjarea magazinelor necesare pe teritoriul comitatului. Totuși această dispoziție nu scoate de sub responsabilitate pe comisionar în cazul când, din vina sau întrelăsarea dănsului, prisosul de bucate nu ar rămânea în stare bună.

§ 6. §-lui 12 al ordonanței Nr. 2192/1917 M. E. se întregeste astfel, că morile cari iau drept vamă măcină, întrucât Societatea pe acții pentru produse de război nu ar avea cu ele nici un acord deosebit în privința transportului, au să spezeze măcină, conform dorinței Soc. pe acții pt. produse de război, fără nici o bonificare, sau la cea mai deaproape stație de cale ferată, sau la stația portului, ori apoi la moara de raion, care nu este situată mai departe decât numitele stații.

§ 7. De pedepsele stabilite în §-ul 19 al ordonanței Nr. 2192/1917 M. E. se face vinovat și acela, care violează opreliștele stabilite în § 17 al ordonanței nu-

mite, respective cele din § 3 al ordonanței de față cu privire la asigurarea trebuinței economice, ce se va fixa în altă ordonanță dată de ministrul de agricultură în înțelegere cu prezidentul oficiului de alimentare regnicolar.

§ 8. Această ordonanță este valabilă dela ziua publicării ei.

Pentru violarea dispozițiilor cuprinse în această ordonanță sunt valabile pedepsele prevăzute în ordonanța Nr. 2192/1917 M. E. Referitor la teritoriul, asupra căruia se extinde îndreptățirea acestei ordonanțe și asupra executării ei sunt valabile dispozițiile §-lui 21 al aceleiași ordonanțe.

Mai este a se aminti, că în înțelesul ordonanței dela 22 Iunie a. c., cantitatea de bucate pentru cap și pentru o lună este pentru populațiunea agricolă de 15 resp. 12 Kg., pentru populațiunea dela orașe, care se poate aproviziona singură 12 Kg. de persoană pe lună, și numai pentru cei aprovizionați de către autorități va fi de 7 Kg. de persoană pe lună.

Ministrul de agricultură a accentuat în casa magnaților, că s'ar simți fericit, dacă ar putea să ridice rațiunile pe lună, între împrejurările actuale însă nu poate lua nici o responsabilitate în privința aceasta.

(«R. E.»)

Războiul.

La frontul dela ost dușmanul a atacat în valea Casinului de repețitori, cu puteri mari, din ambele părți. La nord a fost respins, la sud a ocupat primele noastre tranșee de pe înălțimi. În Bucovina rușii manifestă rezistență însemnată. Trupele aliate începează luptând, la ost dela linia Iacobeni-Fundul-Moldovei-Șipot. Diviziunile cari înaintează dincolo de Kutu, au ajuns la Siretul de sus. Intre Prut și Nistru dușmanul a fost scos în lupte vehemente din pozițiile sale dela Sniatyn și Zalesczyk. La Kryzwce trupe turcești au luat cu asalt liniile dușmane. La Zbrucz trupe austro-ungare și germane au trecut pe un front de 50 kilometri pe mai multe locuri râul, ajungând pe teritor rusesc. Galiția întreagă și o mare parte din Bucovina e curățită de ruși. Trupele aliate se află în apropierea orașului Cernăuți. La frontul italian și în Macedonia nu s'a întâmpat nimic mai însemnat. La frontul dela apus s'au început atacurile mari de infanterie, după o pregătire aproape de două săptămâni din partea artileriei. Germanii își apără pozițiile cu vitejie rară.

NOUȚĂȚI.

Mai multă prevenire! Ministrul de interne, Gavril Ugron, a adresat o circulară autorităților competente, cu privire la purtarea funcționarilor față de cei ce se împărățesc de ajutoare în timpul războiului. Circulara ministerială pretinde dela primăriile comunale să fie cu bunăvoință și prevenire față de ori și cine, și cu deosebire față de membrii familiei aceluia, cari își jertesc viața pentru țară.

Decorat. Ni se scriu următoarele: Preotul Alexandru Stoica, împărțit de serviciu la spitalul de rezervă din Brașov, este decorat cu „crucea militară preoțască cl II” pe fundal alb roșu, ca recunoștință pentru meritele esecelente câștigate la front (monitorial oficial Nro 134 din 16/VII 1917).

† Nicolau Bența, oficial de poștă și telegraf în penziune, funcționar la banca „Albina”, după grele suferințe a adormit în Domnul Marti, în 31 Iulie st. n. a. c. la orele 8 dimineața, în vârstă de 73 ani. Rămășițele regretatului adormit în Domnul s'au ridicat din capela cimiterei centrale din loc și așezat spre vecinică odihnă, după rital ort. rom. în acelaș cimiter er, Joi, la 2 August st. n. 1917, la orele 5 p. m. în prezența unui public numeros și ales, care s'a grăbit se dee decedatului onorurile din urmă. Fie-i somnul lin și memoria binecuvântată!

Pământurile și țărani. Prim-ministrul rusesc Kerenski a cerut dela țărani să-și îndemne fiii la luptă vitejască, și în scrisorile trimise la front să le vorbească despre datoria Rusiei de a purta mai departe războiul. Dacă țărani nu vor urma sfatul întocmai, Kerenski le spune, că nu-i va lua în seamă la împărțirea de pământuri.

Să renunțe la mandat. Alegătorii cercului electoral din Oena Sibului s'au adresat deputatului lor Hămorii (despre care s'a constatat, că ascunsese cantități enorme de proviziuni) și i-au cerut să renunțe la mandatul de a-i mai reprezenta în parlament.

Oșteri spanioli în Ungaria. La Oradea mare au sosit în 26 Iulie mai mulți oșteri spanioli, în scop să viziteze taberele prizonierilor de război.

† Ioan Precup, contabil, a adormit în Domnul, după un morb scurt, Duminecă în 16/29 Iulie a. c. la 12 ore din zi, în etate de 57 de ani, în Sibiu. Rămășițele pământesti ale răposatului s'au ridicat din capela noului cimiter orășenesc din loc Marti, în 18/31 Iulie a. c. la 5 ore p. m. și s'au depus spre vecinică odihnă în acelaș cimiter, Fie-i țărana ușoară!

Ucenici din Turcia. Din partea corporațiunii industriale din Sibiu sunt recercați toți măestrii, cari sunt aplecați să primească ca ucenici copii veniți din Turcia, să se anune până în 10 August n. c. în cancelaria corporațiunii industriale din loc.

Domnișoare la munca de secerat. Patru domnișoare, din case bune dela Arad, s'au hotărât să lucreze în rând cu țărancele secerătoare pe moșia din comitatul Bichigului a contelui Almásy. Din zorii zilei până în amurg harnicele domnișoare aradane legau snopii și-i așezau în cruci. Două dintr'insele au lucrat patru zile, până ce munca neobșnuită și grea le-a oboșit. Celelalte două domnișoare au continuat lucrul, cu răvnă neobșnuită, timp de trei săptămâni, alături de țărancele dela secerișul amintit.

Scăpare din captivitate rusească. Căpitanul Aurel Crenian, dela regimentul honvezesc de infanterie nr. 21, plecase cu regimentul său la începutul războiului pe câmpul de luptă rusec. În primele zile ale încercărilor cu dușmanul, căpitanul Crenian căzuse rănit în mâinile rușilor. Internat în Tomseul Siberiei, prizonierul a încercat de două ori zadarnic să fugă din captivitate. A treia oară totuși a izbutit. S'a folosit adecă de tulburările revoluționare rusești și străvestit în haine de țaran rus, în 9 Iunie 1917, a pornit pe drumurile nesfârșite siberiene. Pe furiș și după suferințe amarnice a sosit în cele din urmă la hotarul Suediei. Treacând în țara aceasta, își recăștigă dorita libertate. Căpitanul Crenian făcuse un drum de șapte mii de kilometri din Tomse până la frontiera suedează. Cetățenii din țara neutrală au primit cu multă iubire pe căpitanul îmbrăcat în haine zdrențuite țărănești. Sosit la Stockholm, căpitanul s'a înfățișat la consulatul austro-ungar, care a luat îndată măsurile trebuincioase, ca viteazul căpitan să sosească în patrie. În 15 Iulie 1917 Crenian, ajuns în Budapesta, s'a prezentat la ministerul pentru apărarea țării.

Teatru german. Astăzi, Vineri, e reprezentare în beneiciul fantănei Falkenhayn. Se dă opereta „Auf Befehl der Kaiserin”. Măne, Sâmbătă, se dă opereta „Der Graf von Luzenburg”.

Bioscopul Apollo. Reprezentațiuni se dau zilnic la orele 6 1/2 și 8 1/2, în Dumineci și sâmbători la orele 4, 6 1/2 și 8 1/2 seara în casa societății (Gesellschaftshaus). Programul pentru Vineri și Sâmbătă e următorul: 1. „Casa grozavniilor” partea II, dramă criminală în 4 acte. 2. „Admoniarea sorții”, comedie în 2 acte.

Convocare.

Pe baza §-lui 9 din statute se convoacă prin aceasta adunarea generală a «Reuniunii femeilor române gr.-or. din Făgăraș și jur», ce se va ținea: Duminecă, în 5 August nou a. c. la 4 ore p. m., în localul băncii «Furnica» din loc cu următorul

Program:

1. Deschiderea adunării.
2. Raportul comitetului.
3. Raportul casieriei.
4. Alegerea unei comisii pentru cenzurarea socotelilor.
5. Alegerea prezidentei și a vice-prezidente, precum și întregirea comitetului pe durata de 2 ani.
6. Înscrierea de membre și verificarea lor.
7. Închiderea adunării.

La această adunare generală sunt invitate toate membrele fondatoare, pe viață și ajutoare, precum și toți binevoitorii și sprijinitorii acestei reuniuni.

Făgăraș, din ședința comitetului reuniunii, ținută la 24 Iulie 1917.

Ana Dr. Motoc m. p., Matei Jiga m. p.,
cassieră. secretar.

Concurs.

Pentru întregirea postului învățătoresc al III-lea la școala conf. română gr.-or. din Valdei, protopresbiteratul Orăștiei, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreună cu acest post sunt: 100 cor. dela biserică și cvartir modern în edificiul școlii. Salarul legal restant este votat dela stat ca ajutor sub Nr. 130,607/915 ministerial.

Dela învățătorul ales se recere a forma și apoi a conduce în toate Duminecile și sărbătorile corul în biserică.

Doritorii de a ocupa acest post să aștearnă rugărilor cu documentele recerute oficiului protopresbiteral al tractului Orăștiei în termenul prescripș și să se prezinte la biserică într-o Duminecă sau sărbătoare spre a-și arăta dexteritatea în cântări. Cei cari au cunoștințe muzicale, vor fi preferiți.

Valdei, la 8 Iulie 1917.

Zaharia Tilicea
preș. comit. parohial.

Vasile Domșa
protopresbiter.

Nr. 398/1917 prot.

(136) 1—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de învățător al II-lea la școala confesională gr.-or. română din comuna Dăișoara (Longodár), se publică concurs cu termen de 20 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitele împreună cu acest post sunt: 1200 cor. salar fundamental și anume 600 cor. dela comuna bis., iar restul are a-l primi alesul dela stat, asigurat prin rescriptul ministerial ditto VI/2 Nr. 80886/1913 având calificățiunea prescripș de lege.

Cvartir în natură corespunzător în edificiul școlii și relut de grădină 20 cor., un (1) stâncin de lemne de foc tăiate și aduse în curtea școlii.

Învățătorul ales, pe lângă celelalte îndatoriri impuse prin lege, este obligat să formeze cor cu elevii, să cânte în biserică și să instrueze și școala de repetiție fără altă remunerațiune.

Concurenții să-și înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare, la oficiul protopopesc gr.-or. rom. al Cohalmului, și să se prezinte înainte de alegere la biserică în vreo Duminecă sau sărbătoare, spre a cânta și a se face cunoscuți cu poporul.

Dăișoara, 10/23 Iulie 1917.

Ioan Mihallá, Ilie Iacob, Ioan Frâncu,
preot și preș. com. episcop II. inv., primar.

Văzut:

Cohalm, în 17/30 Iulie 1917.

Ioan Berean,
protopop.

Nr 192/1917 prot.

(137) 1—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător la școala gr. or. română din comuna Poiana-Blenchi, protopresbiteratul Dej, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile socotite dela prima apariție a acestui concurs în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreună cu acest post sunt: salar de 1200 cor., din cari 240 cor. dela popor, și 960 cor. ajutor de stat, acordat deja și asemnat fostului învățător, locuință în edificiul școlii vechiu și grădină.

Învățătorul ales e dator a prevedea învățământul și în școala de repetițiune, a conduce în Dumineci și sărbători elevii la biserică și a cânta cu ei la liturgie.

Concurenții au să-și aștearnă rugărilor concursuale, instruite conform legii, la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis, și să se prezinte în vreo Duminecă ori sărbătoare la biserică parohială, spre a se face cunoscuți poporului.

Dej, 14 Iulie 1917.

Oficiul protopresbiteral al tractului gr. or. rom. în Dej în conțelegere cu comitetul parohial competent.

Teodor Herman
protopresbiter

Esentă de oțet

(surogat) foarte gustoasă, analizată chemic, se poate căpăta în Sibiu, Piața mică Nr. 1. (124) 5—5

Concurs.

Pentru ocuparea postului al II-lea de învățător la școala noastră confesională din Crihalma, protopresbiteratul Cohalmului, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitele împreună cu acest post sunt: salar fundamental 1200 cor., din care 100 cor. dela biserică, iar restul ajutor de stat deja votat, plus gradațiunile de salar prescripș de lege. Apoi cvartir liber, grădină de legume și un echivalent corespunzător pentru lemnele de foc.

Alesul e îndatorat a forma cu elevii cor în mai multe voci și a cânta cu ei regulat răspunsurile liturgice în Dumineci și sărbători precum și în strană la utrenie. Concurenții sunt obligați a se prezenta înainte de alegere poporului, arătându-și dexteritatea în cântări, iar cei liberi de armată vor fi preferiți.

Cererile de concurs se vor înainta subscrisului oficiu în termenul indicat. Cohalm, în 8 Iulie 1917.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al Cohalmului în conțelegere cu comitetul parohial din Crihalma.

Ioan Berean,
protopop.

Nr. 261/1917.

(133) 2—3

Concurs.

Pentru întregirea unui post de învățător și eventual a unui de învățătoare la școala elem. gr.-or. din Sebeșul săsesc (Szászsebes), se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sunt cele asigurate prin legea școlară.

Învățătorul ales e dator să conducă elevii în Dumineci și sărbători la biserică și să cânte cu ei la sf. liturgie, iar învățătoarea, pe lângă prevederea instrucțiunii în clasa care i se va încredința, e datoare să instrueze fetițele din toate clasele în lucrul de mână.

Concurenții au să-și aștearnă cererile instruite conform normelor din vigoare, în termenul indicat, subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Sebeș, la 10/23 Iulie 1917.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parohial.

Sergiu Medean,
protopresbiter

Nr. 198/1917.

(130) 3—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de învățător la școala noastră confesională din Tâmpa (lângă Piski), se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitele anuale împreună cu acest post sunt: Salar fundamental 1200 cor. din care 600 cor. dela biserică, iar restul ajutor dela stat votat cu rez. Nr. 147331 din 1911 plus gradațiunile de salar prescripș de lege. Apoi cvartir în școală, grădină de legume și lemne de foc.

Alesul e îndatorat a îndeplini și serviciul cantoral la utrenie, liturgie etc., în special cântând cu elevii regulat răspunsurile liturgice în Dumineci și sărbători. Cei cu cunoștințe muzicale și capabile a face cor bisericesc sunt preferiți.

Deveș, la 25 Iunie 1917.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. român al Deveș în conțelegere cu comitetul parohial.

Dr. Ioan Dobre,
protopresbiter.

10 părechi boi de jug

albi, frumoși, în etate de 5—7 ani, cari pășunează pe livada din loc, și cântăresc părechea dela 1100—1200 kilograme, se vând pe lângă prețuri favorabile cu perechea sau toți la olaltă. Doritorii să se adreseze la agentura firmei din loc: (132) 2—3

S. Felter Strada Cisnădiei Nr. 3.

Concurs.

Pentru întregirea postului de paroh din parhia de cl. II-a Covragiu din protopresbiteratul Hațegului se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitele sunt cele fasionate în coala B. pentru întregirea dela stat.

Concurenții să-și înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis și sunt poftiți, — pe lângă prealabila încunoștințare a subsemnatului, — a se prezenta în comună la sf. biserică, spre a cânta, respective a celebra și cuvânta.

Hațeg, la 9 Iulie 1917.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Hațeg în conțelegere cu comitetul parohial.

Dr. Cornel Popescu,
protopresbiter.

Nr. 327/1917 prot.

(127) 3—3

Concurs.

Pentru întregirea postului vacant de învățător la școala confesională ort. rom. din Agnita se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sunt:

1. Salarul legal dela biserică și stat, de plătit în rate lunare anticipative.

2. Cvartir natural în edificiul școlii și lemnele de foc trebuincioase.

3. Grădină de 600 m. □ din care 1/4 va trebui cultivată cu pomi, pentru care lucru învățătorul va primi o remunerație anuală de 20 cor.

Învățătorul ales, pe lângă prevederea instrucțiunii în școală e îndatorat să conducă elevii Dumineca și sărbătoarea la biserică și să cânte cu ei la sf. liturgie. Cei destoinici să formeze cor, vor fi preferiți.

Cererile de concurs, înzestrate cu documentele cerute de legile în vigoare, să se înainteze subscrisului; iar concurenții să se prezinte în vreo Duminecă sau sărbătoare în biserică, spre a-și arăta destoinicia în cântări și a face cunoștință cu poporul.

Agnita, 7 Iulie 1917.

În înțelegere cu comitetul parohial concernent.

Ioachim Muntean,
protopop.

Nr. 215/1917.

(128) 3—3

Concurs.

Pentru ocuparea posturilor de învățători-cantori din următoarele comune se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“, pe lângă următoarele emolumente:

1. În Bacitelec cu salar de 233 cor. dela popor; 100 cor. dela Ven. Consistor, cvartir în edificiul școlii, iar restul dela stat.

2. Chezdi Mărtănuș 100 cor. din cantorat; 100 cor. dela Ven. Consistor; cvartir în edificiul școlii; 240 cor. dela popor, iar restul dela stat.

3. Marcoș 205 cor. dela popor; relut de cvartir, până se va clădi o locuință din partea comunei bisericești; 20 cor. relut de grădină; 20 cor. lemne de foc; iar celălalt salar, întregire dela stat.

Dela toți concurenții se cere a fi și cantori la biserică, a forma cu tinerimea cor, a ținea instrucțiunea în școala de re-

petiție și a cânta în biserică după obiceiul local, — având a se prezenta în biserică în vreo Duminecă sau sărbătoare spre a cânta și a face cunoștință cu poporul.

Documentele concurentului împreună cu rugarea sunt a se adresa oficiului protopresbiteral ortodox român în Brețcu (Bereczk), comitatul Háromszék.

Brețcu, 5 Iulie 1917.

În conțelegere cu comitetele parohiale respective.

Constantin Dimian,
protopresbiter.

Nr. 202/1917.

(125) 3—3

Concurs.

Pentru întregirea unui post de învățător la școala elementară gr.-or. română din comuna Cioara (Alsó-csóra), să publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

1. Salar conform legii școlare, din care 600 cor. dela comuna bisericească, iar restul întregire dela stat.

2. Cvartir și grădină.

Învățătorul ales e dator a conduce în Dumineci și sărbători elevii la biserică și a cânta la sfânta liturgie.

Cunoscătorii de muzică vor fi preferiți.

Concurenții au să-și înainteze cererile instruite conform normelor din vigoare, în termenul indicat, subsemnatului oficiu protopresbiteral, și înainte de alegere a se prezenta poporului în biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântări.

Sebeș, (Szászsebes) 2/15 Iulie 1917.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parohial.

Sergiu Medean,
protopresbiter.

IOAN I. KEIL, Sibiu,

comisionar al «Societății pe acții pentru cumpărarea de produse în război», cumpără cu prețurile cele mai urcate

tot felul de bucate

cu vagonul, sau în cantități mai mici, dela orice stațiune a căilor ferate din întreaga țară, și caută ca mijlocitori reprezentanți de încredere, pe lângă proviziuni corespunzătoare. (126) 3—12

A apărut și se află de vânzare la Librăria
: Arhidiecezană din Nagyszében—Sibiu :

Tipicul bisericii ortodoxe

intocmit pentru trebuințele preoților români și ale elevilor seminariali

de

Aurel Popoviciu,

duhovnic-econom seminarial, instructor de cântări bisericești și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezan prin decisiul din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 Cor. plus 50 fl. porto, recomandat.

! ! Zugrav ! !

Subscrisul am onoare a aduce la cunoștința Onoratului public, că după o praxă de mai mulți ani devenind măestru, primesc tot felul de lucrări de zugrăvit, pe cari le execut după cele mai nouă modele, precum și lucrări la pictarea de biserici.

Când aduc aceasta la cunoștința Onoratului public, îl rog totodată pentru binevoitorul sprijin.

Cu deosebită stimă:

Nicolae Dumitru
Sibiu, Kempelgasse Nr. 22.

1—3 (138)